

(9) ซูเราะฮ์ อัด-เตาบะฮ์ หรือ บะรออะฮ์

ซูเราะฮ์นี้มีสองชื่อด้วยกันคือ ซูเราะฮ์อัด-เตาบะฮ์ และ ซูเราะฮ์บะรออะฮ์ ด้วยเหตุนี้ อัล-กุรอานบางเล่มระบุว่า อัด-เตาบะฮ์ และบางเล่มระบุว่า บะรออะฮ์ และซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะคะดะนียะฮ์ มี 129 อายะฮ์ และเป็นซูเราะฮ์เดียวที่มีได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ฯ ทั้งนี้เนื่องจากบิสมิลลาฮ์ฯ มิได้ถูกประทานลงมาพร้อมกับซูเราะฮ์นี้ดังซูเราะฮ์อื่น ๆ บางทรรศนะของนักปราชญ์ระบุว่ามิได้เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์ฯ นั้นเพราะถือเป็นส่วนหนึ่งของ ซูเราะฮ์ อัล-อัมฟาล และที่แยกออกมาเป็นอีกซูเราะฮ์หนึ่งต่างหากนั้นเพราะมีเนื้อหาสำคัญ หนึ่งส่วนใหญ่ของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาหลังจากสงครามตะบูกซึ่งเป็นสงครามสุดท้ายในชีวิตของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ส่วนในตอนต้นของซูเราะฮ์นี้ ถูกประทานลงมาในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ หลังจากที่ได้พิชิตนครมักกะฮ์แล้วท่านนะบีได้ส่งชัยยิดินาอะลีไปในฤดูกาลฮัจญ์ เพื่อนำโองการส่วนนั้นไปประกาศให้บรรดามุฮริกีนได้ทราบโดยทั่วกันในระหว่างการทำฮัจญ์

1. (นี่คือประกาศ) การพันธนูผูกพันใด ๆ¹ จากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่บรรดาผู้สักการะเจวิด (มุฮริกีน) ที่พวกเจ้า² ได้ทำสัญญาไว้

بِرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩﴾

¹ คือข้อผูกพันอันเป็นพันธะสัญญาที่รอซูลได้กระทำไว้แก่พวกมุฮริกีนนั้นตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป พันจากการรับผิดชอบจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเมิดสัญญาอยู่เป็นประจำ

² พวกเจ้าที่นี้หมายถึงพวกมุฮิน ตามคำสั่ง ผู้ที่ทำสัญญานั้นคือท่านนะบีในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำ แต่ก็หมายถึงว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายกระทำด้วย ในการนี้จึงได้ระบุว่า บรรดามุฮินเป็นผู้กระทำ

2. ดังนั้นพวกท่าน¹ จงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินสี่เดือน² และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกท่านนั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ³ ก็หาไม่และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอับยศ

3. และเป็นการประกาศจากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แต่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันใหญ่ยิ่ง⁴ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพินข้อผูกพัน⁵ จากมุชริกทั้งหลาย และรอซูลของพระองค์ก็พินข้อผูกพันนั้นด้วย และหากพวกเจ้า⁶ สำนึกผิด และกลับตัว⁷ มั่นก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเจ้านั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ⁸ ได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเกิดด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

فَيَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ يُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
إِنْ يَسْتَحْمُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٩﴾

¹ คือใช้ให้บรรดาผู้ศรัทธาประกาศแก่พวกมุชริกว่าจงท่องเที่ยวฯ

² หมายถึงเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ชีวิตในแผ่นดินด้วยความปลอดภัยภายในสี่เดือน เพื่อพิจารณาตัวเองว่าจะกำหนดชีวิตของตนเองอย่างไร ถ้าจะอยู่ในสันติก็จงรับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็อยู่ภายใต้กฎหมายอิสลามโดยมีอิสระในการนับถือศาสนา แต่ถ้าจะตั้งตนเป็นผู้บ่อนทำลายก็จงเตรียมตัวไว้ เพื่อจะได้ไม่กล่าวหาฝ่ายมุสลิมว่า ปฏิบัติการโดยไม่ประกาศให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้หลังจากครบกำหนดเวลาสี่เดือนนับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป คือวันที่ 10 ของซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์อันเป็นวันเชือดกุรบาน และจะสิ้นสุดในวันที่ 10 เดือนระบือลฮาจिर ปีที่ 10 ของฮิจญเราะฮ์

³ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษพวกท่านได้ จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือปรโลกก็ตาม

⁴ คือวันแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ อันหมายถึงวันเชือดกุรบาน ซึ่งตรงกับวันที่ 10 เดือนซุลฮิจญะฮ์ ปีที่ 9 ของฮิจญเราะฮ์

⁵ คือพินจากพันธะสัญญาที่เป็นข้อผูกพันใด ๆ ทั้งสิ้น

⁶ หมายถึงพวกมุชริก

⁷ คือรับนับถือ อัล-อิสลาม

⁸ คือหมดความสามารถที่จะลงโทษ

4. นอกจากบรรดาผู้สัจการะเจี๊วด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ แล้วพวกเขามิได้ผิดสัญญาแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และมีได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้นจงให้ครบถ้วนแก่พวกเขาซึ่งสัญญาของพวกเขาจนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لِيَتِيمِهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾

5. ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้าม¹ เหล่านั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงประหัตประหารมุชริกเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง² แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้วไซ้ร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

6. และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง³ ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้อินดาร์ส⁴ ของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขายังที่

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا آمَنَ بِهِ ذَٰلِكَ بِأَنفُسِهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

¹ คือสี่เดือนที่ให้พวกมุชริกพิจารณาตัวเอง

² คือเพื่อจัดการแก่พวกเขา โดยไม่ปล่อยให้พวกเขาอดพ้นไปได้

³ คือคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายที่จะได้รับจากฝ่ายมุสลิม เพราะมุสลิมกำลังต่อสู้กับฝ่ายมุชริกอยู่ และการที่ให้ความคุ้มครองแก่เขานั้น เพราะเขายังไม่รู้อะไร

⁴ คือได้รับฟังโอองการของอัลลอฮ์ และมีเวลาพอแก่การใคร่ครวญ แต่ถ้าเขาศรัทธาก็เป็นการดีแก่เขา แต่ถ้าเขาปฏิเสธก็เป็นสิทธิของเขา และจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกในโอกาสต่อไป

ปลอดภัย¹ ของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้²

7. จะเป็นไปได้อย่างไรแก่มุชริกีนที่จะมีสัญญาใดๆ ณ ที่อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ได้³ นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ที่อัล-มัสยิดิลฮะรอมา⁴ เท่านั้น ดังนั้นตราบไคที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเขา ก็จึงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดาผู้มีความยำเกรง

8. (จะมีสัญญาใด⁵) อย่างไรเล่า และหากพวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเขา พวกเขาก็ไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาใดๆ⁶ ในหมู่พวกเขา พวกเขาทำให้พวกเขาพึงพอใจด้วยลมปากของพวกเขาเท่านั้น โดยที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

9. พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย⁷ แล้วก็ขัดขวาง (ผู้คน⁸) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ช่างชั่วช้าจริงๆ

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ قَلِيلًا قَصْدًا وَعَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

¹ คือที่ที่เขาได้รับความปลอดภัย

² คือไม่รับทัญญูติของอัลลอฮ์

³ เพราะพวกเขาเป็นผู้บ่อนทำลายไม่เคยมุชริกีนสัญญาที่เคยทำไว้

⁴ คือทำสัญญาไว้แก่บะนุกินานะฮ์ และบะนุฏะฮะมิเราะฮ์

⁵ เป็นข้อความที่ละไว้

⁶ คือไม่คำนึงว่าใครจะเป็นเครือญาติหรือมีพันธะสัญญากับใครในหมู่พวกเขา

⁷ หมายถึงว่า การที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กน้อย นั่น ประหนึ่งว่าพวกเขาเอาบรรดาโองการที่พวกเขาได้รับไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย

⁸ คือผู้คนที่ต้องการรู้ความจริงเพื่อเสื่อมใสศรัทธา

10. พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธะสัญญาในผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด¹ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

لَا يُزَيِّنُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَىٰ وَلَا ذِمَّةً وَأَوْلِيَاءِكَ
هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿٩﴾

11. แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาตแล้วไซร้ ก็เป็นพี่น้องของพวกเขาเจ้าในศาสนา และเราจะแจกแจงบรรดาโองการไว้แก่กลุ่มชนที่รู้²

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَتَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

12. และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา หลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้³ และใส่ร้ายในศาสนา⁴ ของพวกเขาแล้วไซร้ ก็จงต่อสู้บรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธา⁵ เกิดแท้จริงพวกเขาค้นหาได้มีคำมั่นสัญญาใด ๆ⁶ แก่พวกเขาไม่ เพื่อว่าพวกเขาจะหยุดยั้ง

وَإِن كَفَرُوا أَتَمَنَّاهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَلِيلًا أَيْمَةً الْكَافِرِ إِنَّهُمْ
لَا يَأْمَنُ لَهُمْ لَعْنُهُمْ لَعْنُهُمْ يَتَهُوُّونَ ﴿١١﴾

¹ ได้อธิบายไว้ในเชิงอรรถของอายะฮ์ที่ 8 ในซูเราะฮ์นี้

² คือกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญาและมีความเข้าใจ

³ คำว่า นั้น ถ้าจะแปลว่า การทำสัญญาของพวกเขาก็ได้ แต่ถ้าจะแปลว่า พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ก็ดี เพราะได้ความชัดเจน และเป็นสำนวนไทยดีกว่า ทั้งนี้เนื่องจากคำว่า ซึ่งเป็นสรรพนามนั้น แม้ไว้ในกรณ จะตกในตำแหน่ง แต่ความเป็นจริงตามหลักภาษานั้น มันตกในตำแหน่งประธานของคำว่า ทั้ง ๆ ที่คำว่า เป็นอาการนาม เพราะหลักภาษาอาหรับนั้นอาการนามทำหน้าที่กริยาด้วย

⁴ คือกล่าวหาว่าเป็นศาสนาที่ไม่เหมาะไม่ควรนานาประการ หรือในปัจจุบันนี้อาจมีผู้กล่าวว่าเป็นศาสนาที่ล้าสมัย คร่ำครึ และถ้าใครถือปฏิบัติก็ให้รู้ว่าเซย และเป็นที่น่าละอาย

⁵ คือผู้ที่ทำลายคำมั่นสัญญา และใส่ร้ายศาสนา เพราะบุคคลประเภทนี้ถือว่าเป็นหัวหน้าในการปฏิเสธศรัทธา

⁶ คือไม่เคยรักษาสัญญาใด ๆ ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยมีพันธะสัญญาใด ๆ กับใคร

13. พวกเขาจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ ซึ่งกลุ่มชนที่ทำให้สาละมัตแก่พวกเขา และมุ่งขับไล่รอซูลให้ออกไป ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติแก่พวกเขา ก่อนเป็นครั้งแรก พวกเขาจักกลัวพวกเขากระนั้นหรือ อัลลอฮ์ต่างหากเล่า คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเขาจะกลัว หากพวกเขาคือผู้ศรัทธา

14. พวกเขาจึงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเขา และจะได้ทรงหยามพวกเขา และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะได้ทรงบำบัด¹ หัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย

15. และจะได้ทรงให้หมดไปซึ่งความกริ้วโกรธแห่งหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

16. หรือพวกเขาคิดว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้² โดยที่อัลลอฮ์ยังมีได้ทรงรู้³ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ใน

لَا تَقْتُلُوا قَوْمًا نَكَحُوا آبَاءَكُمْ
وَهُمْ بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدَءُكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً كَفَّتْ
فَأَلَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

فَاتْلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتُخْزِيهِمْ
وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ
قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيَذْهَبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

¹ คือบำบัดความไม่สบายใจ และความกังวลใจ เนื่องจากการรุกรานของฝ่ายศัตรูให้หมดไปจากหัวอกของผู้ศรัทธา

² คือถูกปล่อยไว้ให้กล่าวแต่เพียงว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้วก็เพียงพอกระนั้นหรือ โดยที่ยังมิได้ทดสอบว่าใครในหมู่พวกเขามีความจริงในการศรัทธาต่อพระองค์ และการทดสอบนั้นก็คือการต่อสู้กับฝ่ายศัตรูทั้งด้วยชีวิตและทรัพย์สินสมบัติ

³ ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครเป็นผู้ต่อสู้ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของเขา แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้นก็เพื่อให้ตัวของตนเองได้รู้ว่าตนนั้นมีความศรัทธาด้วยใจจริงหรือเปล่าเท่านั้น และรู้ว่าตนเองได้ยึดถือใครบ้างเป็นเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย และกิจการที่พระองค์ทรงกล่าวในสำนวนที่ว่า โดยที่พระองค์ยังมีทรงรู้ นั้น ก็เพื่อให้เป็นไปตามสภาพของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น อนึ่ง ข้อความดังกล่าวนี้มีปรากฏอยู่ในอายะฮ์ที่ 142 ของซูเราะฮ์ฮุญาฮ์ อลาอะอิมรอน

หมู่พวกเจ้า และมีได้ยึดถือเพื่อนสนิท¹ อื่นจาก อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

17. ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบुरณะ² บรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในฐานะที่พวกเขา ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธศรัทธา³ ชนเหล่านี้แหละบรรดาการงานของพวกเขาเขาไร้ผลและในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ตลอดกาล

18. แท้จริงที่จะบुरณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาต และเขามิได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่า ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้รับคำแนะนำ

19. พวกเจ้าได้ถือเอาการให้น้ำดื่ม⁴ แก่ผู้ประกอบ

جَهْدُوا مِنْكُمْ وَلَزَيَّجِدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَعَةِ وَاللَّهِ
خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ
حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

﴿ أَجْمَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

¹ หมายถึงเพื่อนสนิทที่เป็นมุชริกและที่เป็นมุนาฟิก

² หมายถึงการประกอบอโอบาอะฮ์ในบรรดามัสยิดของพระองค์ เฉพาะอย่างยิ่งอัลมัสยิดิลฮะรอหม ทั้งนี้ตามแนวทางของพวกเขา ซึ่งมีการกระทำชิริกรวมอยู่ด้วย และยังหมายถึงการปรับปรุงและบำรุงรักษาด้วย

³ คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ด้วยการทำชิริก หรือสักการะเจว็ด และปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁴ หมายถึงบรรดาผู้ที่ให้น้ำดื่ม

พิธีฮัจญ์ และการบูรณะมัสยิดอัล-ฮะรอมา¹ ตั้ง
ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และต่อสู้
ในทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ เขาเหล่านั้น
ย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่เป็นผู้ธรรม

كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَلْبَسُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

20. บรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ใน
ทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา
เขาและชีวิตของพวกเขา นั้นย่อมเป็นผู้มีระดับ
ชั้นยิ่งใหญ่ว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และชนเหล่านั้น
แหละพวกเขาคือผู้มีชัยชนะ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา
ด้วยความกรุณาเมตตาจากพระองค์ และด้วย
ความปิติยินดี และบรรดาสวนสวรรค์² ด้วย
ซึ่งในสวนสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะได้รับสิ่ง
อำนวยความสะดวกอันจีรังยั่งยืน

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

22. โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์
เหล่านั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่
พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่อ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ถือเอา
บิดาของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขาเป็น

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ

¹ คือซ่อมแซมอัล-มัสยิดิล ฮะรอมา ทั้งนี้เป็นการอ้างของชาวมักกะฮ์ และถือเป็นคุณค่าความดีของพวกเขาเขา
เท่าเทียมกับผู้ศรัทธา

² คือนอกจากอัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ยังทรงปิติยินดีในพวกเขา และพวกเขา
จะได้เข้าสวรรค์ด้วย

มิตร หากพวกเขาขอการปฏิเสศศรัทธา¹ เหนือการอีมาน และผู้ใดในหมู่พวกเขาให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว ชนเหล่านี้แหละพวกเขา คือผู้ธรรม

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้าและบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้าและบรรดาพี่น้องของพวกเจ้า และบรรดาผู้ครองของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า และบรรดาทรัพย์สินสมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซ้ร ก็จงรอคอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งกำลัง² ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด

وَإِخْوَانِكُمْ أُولِيَاءَ إِن استَجَبُوا أَلْكَفَرُ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

¹ การปฏิเสศศรัทธานั้นเกิดขึ้นได้ในหลายกรณี แม้แต่การปฏิเสศอายะฮ์อัล-กูรอาน เพียงอายะฮ์เดียวก็กลายเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธาแล้ว เป็นต้นว่าการบิดเบือนความหมายอัล-กูรอานให้เฉไปเป็นอื่น เนื่องจากไม่เชื่อว่าเป็นจริงในความหมายของอัล-กูรอาน เช่นการบิดเบือนว่าสิ่งที่อัลลอฮ์เตรียมไว้ต้อนรับบรรดาผู้ศรัทธาในสวนสวรรค์ อันได้แก่ผลไม้หลากชนิด เนื่องจากชนิดต่างๆ ตามที่ชาวสวรรค์ปรารถนาตลอดจนผู้ครองอันบริสุทธิ์ และซุรฺอันที่มีความสวยงามเป็นเลิศ นับว่าเป็นสิ่งจงใจให้ผู้คนกระทำตามเท่านั้น ทำให้เป็นความจริงแต่ประการใดไม่ และเช่นบิดเบือนว่า ที่ทะเลแดงแยกเป็นทางเดิน เนื่องจากการที่ท่านนะบีมุซาไซ้ไม้เท้าของท่านตีลงไปด้วยคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นว่า เป็นเวลาที่น้ำลดโดยประจวบเหมาะ และคำที่ว่าตีนั้น ก็บิดเบือนเป็นการหยั่งคว่ำตรงไหนตื้น ตรงไหนลึก ดังกล่าวนี่เป็นวิธีการอันแยบยลของขบวนการก๊อตาญีย์ ในการปฏิเสศความหมายของอัล-กูรอาน ดังนั้นพวกนี้จึงถูกถือว่าเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา (กาฟิร) และห้ามมิให้คบค้าสมาคมกับพวกนี้ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อแม่พี่น้องก็ตาม ถ้าคือตึงก็เท่ากับเป็นการละเมิดคำสั่งของอัลลอฮ์

² หมายถึงนำการลงโทษของพระองค์มา กล่าวคือถ้ายังรักบุคคลดังกล่าวยิ่งกว่า คำสั่งของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้วก็จงรอการลงโทษจากพระองค์เถิด

25. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบอันมากมาย และในวันแห่งสงครามฮุัยหน¹ ด้วย ขณะที่การมีจำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงใจ² แล้วมันก็มีได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็แคบแก่พวกเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี

26. และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานลงมาซึ่งความสงบใจจากพระองค์แก่รอซูลของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น⁴ และได้ทรงให้ไฟรพลลง⁵มา ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

27. และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾

¹ ฮุัยหนเป็นที่ราบต่ำซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับญอฮิฟ ได้เกิดการสู้รบกันขึ้นที่นี้ระหว่างมุสลิมกับพวกมุชริก ฮะวาซิม ชาวญอฮิฟในปีที่ 8 ของฮิจญเราะฮ์ แล้วสงครามนี้จึงถูกเรียกว่า สงครามฮุัยหน

² โดยกล่าวว่า วันนี้เราจะไม่แพ้ฝ่ายที่มีจำนวนน้อยเป็นอันขาด ทั้งนี้โดยที่ฝ่ายมุสลิมมีจำนวนทหารที่มากขึ้น และฝ่ายกุพฟารมีสีพันคนเท่านั้น

³ คือด้วยความกลัวจนไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหนที่ปลอดภัยประหนึ่งว่าแผ่นดินนั้น แคบเสียที่กระไร ทั้ง ๆ ที่มันกว้างขวาง และความที่ว่าไม่อำนวยประโยชน์ให้แก่พวกเจ้าแต่อย่างใดนั้น หมายถึงไม่ทำให้พวกเจ้าชนะได้

⁴ คือให้รอซูลและบรรดาผู้ศรัทธาสงบใจได้แล้วหนักกำลังต่อสู้ใหม่

⁵ คือไฟรพลที่เป็นมลทินอะฮ์ลุญญิม

⁶ คือให้พวกเขาถูกประหารตัดประหาร และถูกจับเป็นเชลยศึก

28. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงบรรดา
มุชริกนั้นโสมม¹ ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้
อัล-มัสยิดิลฮะรอม หลังจากปiousของพวกเขา² นี้
และหากพวกเขากลัวความยากจน³ อัลลอฮ์
ก็จะทรงให้พวกเขามี จากความกรุณาของ
พระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

29. พวกเขาจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และต่อวันปรโลก⁴ และไม่อดเว้นสิ่งที่
อัลลอฮ์และรอซูล⁵ ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตาม
ศาสนาแห่งความสัจจะ⁶ อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้
รับคัมภีร์⁷ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัล-ญิซยะฮ์⁸
จากมือของพวกเขา⁹เอง ในสภาพที่พวกเขาเป็น
ผู้ต่ำต้อย

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَمَلِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يَغْفِرُكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ رَبُّ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
وَهُمْ صَاحِبُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือโสมมในการเชื่อถืออย่างเลอะเทอะและสักการะเจวิด ตลอดจนคือด้านต่อคำเชิญชวนของพระผู้
เป็นเจ้า

² คือปiousเราะฮ์ที่ 9

³ เนื่องจากมิได้ติดต่อกับการค้าขายกับพวกมุชริก

⁴ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต์ เพราะการที่พวกเขาปฏิบัติเสศศรัทธาต่อตนเองมีมุฮัมมัดนั้นถือว่าเขาปฏิบัติ
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกด้วย

⁵ หมายถึงท่านนะบีมูซาและนะบีอิซา

⁶ หมายถึงบัญญัติศาสนาอันแท้จริงที่มีอยู่ในคัมภีร์เตวารอตและอินญีล

⁷ คือพวกยิวและคริสต์

⁸ อัล-ญิซยะฮ์ คือเงินค่าหัวที่ถูกลงกำหนดแก่ผู้ที่มีไชมุสลิม เป็นการชดเชยที่เขาได้รับความคุ้มครองทั้งชีวิต
ของเขาและทรัพย์สินสมบัติของเขา ทั้งนี้หลังจากที่พวกเขาปราศและอยู่ภายใต้การปกครองของอิสลาม

⁹ คือนำมาทียบยื่นด้วยมือของตนเอง จะฝากใครมามอบให้แทนไม่ได้

30. และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยร¹ เป็นบุตรของ อัลลอฮ์ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีหฺ² เป็นบุตรของอัลลอฮ์ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขา กล่าวขึ้นด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับ ถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงละอุนต์³ พวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหั่นเห⁴ ไปได้อย่างไร

31. พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของ พวกเขา และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็น พระเจ้า⁵ อื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัล-มะซีหฺ บุตรของมัรยัมเป็นพระเจ้าด้วย⁶ ทั้ง ๆ ที่พวกเขา มิได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควร ได้รับการเคารพสักการะ⁷ แต่เพียงองค์เดียว ซึ่ง ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจาก พระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่ พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَنَلَّهُمُ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّقُوا

﴿٩﴾

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

﴿٩﴾

¹ คือนักปราชญ์ยิว ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมบัญญัติแห่งคัมภีร์เตารอตจากบรรดาชาวยิวที่จดจำไว้ แล้วรวบรวมเป็นเล่มขึ้น ทั้งนี้หลังจากที่ต้นฉบับได้สูญหายไป ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับการเคารพนับถือจนกระทั่งถูกเข้าใจว่าเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์

² หมายถึงท่านมะซีหฺ

³ ละอุนต์คือการขับไล่ให้ออกความเหินดูเมตตาของอัลลอฮ์ การขอให้อัลลอฮ์ทรงละอุนต์ จึงหมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงขับไล่ให้ออกจากความเหินดูเมตตาของพระองค์ อื่นๆ เพียงสักแต่คิดว่าข้อความของอัล-กุรอานที่ว่า ﴿تِلْكَ﴾ นั้นเป็นประโยค ตูอาฮ์ หมายถึงขอให้อัลลอฮ์ทรงละอุนต์

⁴ คือหั่นเหออกจากความจริง

⁵ เนื่องจากพวกเขาได้ยึดถือคำแนะนำของนักปราชญ์และบาดหลวงแทนบัญญัติของพระเจ้า จึงเท่ากับว่าพวกเขาถือเอานักปราชญ์และบาดหลวงเป็นพระเจ้า

⁶ เนื่องจากท่านมะซีหฺเกิดมาโดยไม่มีบิดาจึงเข้าใจผิดว่าพระเจ้าแบ่งภาคมาเกิด เลยถือว่าท่านเป็นพระเจ้า

⁷ หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอะลา

32. พวกเขาต้องการเพื่อจะดับแสงสว่างของ อัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้น ไม่ทรงยินยอม นอกจากจะทรงให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾

33. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ส่งรอสูลของพระองค์ มาพร้อมด้วยคำแนะนำ และศาสนาแห่งสัจจะ เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์² เหนือศาสนาทุกศาสนา และแม้ว่าบรรดามุชริก จะชิงชังก็ตาม

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

34. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงจำนวน มากมายจากบรรดานักปราชญ์ และบาทหลวง นั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบ³ และ ชัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และ บรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันใน ทางของอัลลอฮ์⁴นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา เถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلْنَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَفْقَهُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾﴾

¹ คือด้วยการใส่ไคล้ในอิสลาม เฉพาะอย่างยิ่งกล่าวหาว่านะบีมุฮัมมัดหาใช่เป็นรอสูลของอัลลอฮ์ไม่ ทั้งนี้ เพื่อมิให้ผู้คนรับนับถืออิสลาม

² คือประจักษ์ความเป็นจริง และความเหมาะสมเหนือทุกศาสนา

³ คือถ้าใครติดสินบนให้กินตัดสินใจให้เป็นฝ่ายถูก และบิดเบือนคัมภีร์ว่าอนุญาตให้กินดอกเบียผู้ที่มีใช่ เป็นยิวได้ แล้วพวกเขาก็กินดอกเบียที่ได้มาร่วมกัน หรือกินเงินเพื่อซื้อให้สิ่งที่เป็นที่ตองห้ามกลับเป็นที่ อนุมัติ เป็นต้น

⁴ คือที่เป็นส่วนชะกาด และส่วนที่จ่ายไปด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่บัญญัติศาสนาส่งเสริม เป็นการ แสดงออกซึ่งความศรัทธาที่จะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์

35. วันที่มัน¹ จะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และสีข้างของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกเผาด้วยมันนี้แหละ² คือสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้ เพื่อ³ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นจึงลึ้มรสสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้เถิด

36. แท้จริงจำนวนเดือน⁴ ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม⁵ นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเขาจงอย่าอธรรม⁶ แก่ตัวของพวกเขาเองในเดือนเหล่านั้น และจงต่อสู้บรรดามุชริกทั้งหมด เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้พวกเขาทั้งหมด และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كُنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ تَدْرُسُونَ مَا كُنتُمْ
تَكَزِبُونَ ﴿٩٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا
فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ لِلَّذِينَ
الْقِيَمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَمَا يَفْتَلُونَكُمْ
كَمَا وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُمْ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

¹ คือเงินและทองที่พวกเขาสะสมไว้

² คือจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาในวันที่พวกเขาถูกลงโทษว่านี่แหละ...

³ คือเพื่อลงโทษตัวเอง

⁴ คือจำนวนเดือนในปีหนึ่ง

⁵ คือต้องห้ามในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นเดือนที่ปลอดภัยแก่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์และพิธีฮัจญ์อันเป็นบัญญัติที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้โดยผ่านท่านนะบีมุฮัมมัด และนะบีสมาอีล ซึ่งเดือนเหล่านั้น ได้แก่เดือน ชุลเกาะดะฮ์ ชุลฮิจญะฮ์ อัล-มุฮัรริอม และเดือนรอญับ

⁶ คือจงอย่าละเมิดทำการต่อสู้ในเดือนเหล่านั้น อันถือเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

37. แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้า¹ ไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธา² ยิ่งขึ้น โดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป³ เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้น พวกเขาได้ให้มันเป็นที่ยอนุมัติปีหนึ่ง และให้มันเป็นที่ยต้องห้ามปีหนึ่ง⁴ เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้⁵ (มิเช่นนั้นแล้ว) พวกเขาก็จะทำให้เป็นที่ยอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป⁶ โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูก

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُجَلِّونَهُ عَامًا وَمَا يَجْحَدُونَ عَامًا
لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْدٌ لَهُمْ سَوْءٌ أَعْمَلْتُمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

¹ คือเลื่อนเดือน อัล-มุฮัรริอม ซึ่งเป็นเดือนต้องห้ามให้เป็นเดือน เศาะฟัรฺเสีย กล่าวคือกำหนดเดือนเศาะฟัรฺให้เป็นเดือนต้องห้ามแทนเดือนอัล-มุฮัรริอม แล้วให้เดือนอัล-มุฮัรริอมเป็นที่ยอนุมัติในการต่อสู้กัน ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่สามารถจะทนอยู่ในการพักรบเป็นเวลานานถึงสามเดือนต่อเนื่องกันได้ นั่นคือเดือนซุลเกาะตะฮ์ เดือนซุลฮิจญะฮ์ และเดือนอัล-มุฮัรริอม

² คือปฏิเสธศรัทธาในบัญญัติที่มีให้ละเมิดในบรรดาเดือนต้องห้ามเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้นอกเหนือจากการปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด และคัมภีร์ของพระองค์

³ คือถูกทำให้หลงผิดไปว่า เป็นการทำที่ถูกต้อง เพราะมิได้ลดจำนวนเดือนที่ต้องห้ามลงแต่อย่างใด ในการนี้ทำให้ผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ในหมู่พวกเขาหลงผิดไปด้วย

⁴ คือเมื่อพวกเขาให้เดือนต้องห้ามเป็นที่ยอนุมัติปีหนึ่ง ในปีต่อไปก็ให้เดือนนั้นเป็นที่ต้องห้ามอีก สลับเปลี่ยนกันไป

⁵ คือให้จำนวนเดือนที่เป็นที่ยต้องห้ามนั้นพ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้

⁶ คือถ้าพวกเรามิให้เดือนเศาะฟัรฺ อันเป็นเดือนที่เป็นที่ยอนุมัติขัดเขยเดือนอัล-มุฮัรริอม อันเป็นเดือนที่ต้องห้ามซึ่งพวกเขาได้ให้มันเป็นเดือนที่เป็นที่ยอนุมัติแล้ว พวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ที่อนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป ทั้งนี้เป็นความนึกคิดตามอารมณ์ของตนเอง อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกเขา นั่นก็คือ การให้สิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม เป็นสิ่งที่เป็นที่อนุมัตินั่นเอง ทาฮิฮ์อันใดไม่ ซึ่งถือเป็นความผิดมหันต์

ประดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

38. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² เกิดพวกเจ้าก็แบนหนักอยู่กับพื้นดิน³ พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทน⁴ ปรโลกกระนั้นหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนั้นนั้น ในปรโลกแล้ว ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น⁵

39. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน และพวกเจ้าไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
 أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ
 أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
 فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٨﴾

إِلَّا نَفَرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
 وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

¹ คือช่วยจนได้ทำให้พวกเขาเห็นว่า การกระทำอันชั่วของพวกเขา นั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้อง และสวยงาม

² คือออกไปทำศึกกับอาณาจักรแห่งโรมัน เนื่องจากพวกนั้นกำลังจัดเตรียมกำลังที่จะทำการพิชิตนครมะดีนะฮ์ การยกกำลังไปทำศึกครั้งนี้เรียกว่า สงครามตะบูก ตะบูกเป็นชื่อของสถานที่ซึ่งอยู่กึ่งทางระหว่างมะดีนะฮ์ กับ ดิมัชก (ดามัสกัส) คือห่างจากมะดีนะฮ์ 610 กิโลเมตร และห่างจากดามัสกัส 692 กิโลเมตร

³ คือทำอึดอาดซัดซ่าไม่เต็มใจที่จะออกไป ประหนึ่งว่ากันของพวกเขาแบนหนักติดอยู่กับพื้นดินลุกขึ้นไม่ได้กระนั้น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเวลาที่มื่ออากาศร้อนจัด และเพิ่งกลับมาจากสงครามพิชิตนครมักกะฮ์ สงครามฮุญัยน์ และฏอฮิฟ ใหม่ ๆ ขณะเดียวกันก็กำลังขาดแคลนอาหาร และเป็นฤดูที่อินทผลัมกำลังจะสุก และอากาศก็กำลังจะดี เพราะเดือนรอฎบซึ่งตรงกับเดือนตุลาคมในปีนั้น

⁴ คือแทนชีวิตความเป็นอยู่ในปรโลก

⁵ คือสิ่งที่ยอำนวยความสะดวกนั้นเมื่อเทียบกับปรโลกแล้วนับเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก

40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา¹ แท้จริงอัลลอฮฺ
ก็ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา² ได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่
สองในสองคน³ ขณะที่ทั้งสอง⁴ อยู่ในถ้ำนั้นคือ
ขณะที่เขา⁵ ได้กล่าวแก่สหายของเขา⁶ ว่า ท่าน
อย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่กับเรา⁷ แล้ว
อัลลอฮฺก็ทรงประทานลงมาแก่เขา⁸ ซึ่งความ
สงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขา
ด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา
 และได้ทรงให้ถ้อยคำ⁹ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่
ในระดับต่ำสุด¹⁰ และพจนารถของอัลลอฮฺนั้น
คือพจนารถที่สูงสุด¹¹ และอัลลอฮฺคือ ผู้ทรง
เดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

إِلَّا نَصْرُهُ فَفَكَذَّبَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تَائِبًا أَنْتَبِينَ إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَالِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ หมายถึงท่านนะบี กล่าวคือถ้าพวกเจ้าไม่ช่วยท่านนะบีก็ไม่สำคัญเพราะอัลลอฮฺจะทรงช่วยท่านเอง และ
ก็ได้ทรงช่วยท่านมาแล้ว...

² หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮฺ

³ คนที่หนึ่งคือ อะบูบักร์

⁴ คือท่านนะบี และอะบูบักร์

⁵ คือท่านนะบี

⁶ คืออะบูบักร์

⁷ หมายถึงทรงรู้เห็น และพร้อมที่จะทรงช่วยเหลือ

⁸ คือแก่ท่านนะบี กล่าวคือทรงให้ท่านนะบีมีความสงบใจ

⁹ หมายถึงคำเรียกร้องและคำเชิญชวนให้เคารพสักการะเจวีด

¹⁰ คือไม่มีทางที่จะชนะได้

¹¹ คือมีชัยชนะตลอดกาล

41. พวกเขาจึงออกไปกันเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพ
ว่องไว และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า¹ และจงเสียสละ
ทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา
ในทางของอัลลอฮฺ นั่นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับ
พวกเขา หากพวกเขารู้

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

42. หากมัน²เป็นผลได้อันไกล และเป็นการ
เดินทางที่สะดวกและไกลแล้วไซ้³ แน่นอน
พวกเขา³ก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว แต่ทว่าระยะทาง⁴
อันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา และพวกเขาจะ
สาบานต่ออัลลอฮฺ⁵ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถ
แล้ว แน่นอนพวกเขาก็ออกไปกับพวกท่าน
แล้ว พวกเขาทำสิ่งทำลายชีวิตของพวกเขาเอง⁶
และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็น
ผู้กล่าวเท็จ

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّيِّئَةُ وَسَيِّئُوا
بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَفَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهَيْكُونَ
أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

43. อัลลอฮฺนั้นได้ทรงอภัยให้แก่เจ้าแล้ว เพราะ
เหตุใดเล่าเจ้าจึงอนุมัติให้แก่พวกเขา⁸ จนกว่า
จะได้ประจักษ์แก่เจ้าก่อน⁹ ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง
และจนกว่าเจ้าจะได้รับบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงทั้งผู้ที่กระฉับกระเฉงว่องไว และผู้ช้อบอวยเชื่องช้า ทั้งผู้ที่มีมีและยากจน และทั้งผู้ที่ยงหนุ่มแน่น และผู้ช้อบอวย รวมความแล้วหมายถึงบุคคลทุกประเภทที่สามารถจะเดินทางไปได้

² หมายถึงการออกไปต่อสู้กับฝ่ายศัตรูนั้นเป็นการได้มาซึ่งทรัพย์สินเชลยอันรวดเร็ว

³ หมายถึงมุนาฟิกที่ไม่ยอมออกไป

⁴ คือระยะทางที่จะเดินทางไปนั้นลำบากและไกลถึง 610 กิโลเมตร

⁵ คือจะสาบานเท็จ เป็นการแก้ตัวแก่ท่านนะบี เมื่อท่านเดินทางกลับจากสงคราม กล่าวคืออัลลอฮฺทรง
ประทานโอองการ นี้แก่ท่านนะบี ก่อนที่ท่านจะเดินทางกลับ

⁶ เนื่องจากการสาบานเท็จของพวกเขา

⁷ หมายถึงท่านนะบี

⁸ คือพวกที่ขออนุญาตจากท่านนะบีที่จะไม่ออกไปทำสงครามตะบุก

⁹ คือเจ้าไม่ควรจะรีบด่วนอนุมัติให้แก่พวกเขา จนกว่าจะประจักษ์แก่เจ้าเสียก่อน

44. บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก นั้นจะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะ เสียสละทั้งด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของ พวกเขา¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ต่อ บรรดาผู้ที่ยำเกรง

45. แท้จริงที่จะขออนุมัติต่อเจ้านั้นคือบรรดาผู้ ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและหัวใจ ของพวกเขาสงสัยเท่านั้น² แล้วในการสงสัย ของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงลังเลใจ

46. และหากพวกเขาต้องการออกไป³ แน่หนอน พวกเขาต้องเตรียมสัมภาระ⁴ สำหรับการออกไป นั้นแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงเกลียดการออกไป ของพวกเขาพระองค์จึงได้ทรงกีดขวาง⁵ พวกเขา ไว้ และได้ถูกกล่าวว่⁶ ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่ กับผู้ที่นั่งทั้งหลาย⁷ เกิด

47. หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้ว ก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเจ้า นอกจากความ เสียหาย⁸เท่านั้น และแน่นอนพวกเขาก็ย่อมฉวย

لَا يَسْتَنْذِرُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنْفِقِينَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يَسْتَنْذِرُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَزْمَاتٌ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ
فِي رَيْبِهِمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿١٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا تُضَعِفُوا خِلْقَتَكُمْ يَتَفَوَّنُكُمْ

1 หมายถึงว่าพวกเขาอยู่ในสภาพพร้อมอยู่เสมอ เพราะรู้จักหน้าที่ของตน เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะ เสียสละทรัพย์สินและชีวิตของเขาแล้ว เขาจะนำทรัพย์สินของเขาไปมอบให้แก่ท่านนะบี และเตรียมตัวออกท่า การต่อสู้ทันที โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อท่านนะบีแต่อย่างใด

2 หมายถึงพวกมุนาฟิก

3 คือออกไปร่วมรบกับท่านนะบี

4 คือเตรียมพาหนะ เสบียงอาหาร และอาวุธ

5 หมายถึงทำให้พวกเขาเกียจคร้านที่ออกไป

6 คือมีผู้แนะนำพวกเขา ซึ่งอาจเป็นชัยฏอนที่มาในร่างของมนุษย์ก็ได้

7 หมายถึงเด็ก ๆ ผู้หญิง คนป่วยและคนชรา

8 เพราะพวกเขาไม่ได้ตั้งใจต่อสู้ และเมื่อได้รับบาดเจ็บก็จะพากันหนีอันก่อให้เกิดการเสียหายแก่บรรดามุมีน

โอกาสสูญแห่ระหว่างพวกเขาโดยปรารถนาให้
เกิดความวุ่นวายแก่พวกเขา¹ และในหมู่พวกเขา
นั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้ในผู้ธรรมทั้งหลาย

48. แท้จริงนั้นพวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวาย²
มาก่อนแล้ว และวางแผนต่างๆ นานาเพื่อ
ต่อต้าน³เจ้า จนกระทั่งความจริง⁴ได้มา และ
พระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้น⁵ ทั้งๆ ที่
พวกเขาไม่พอใจ

49. และในหมู่พวกเขา⁶นั้นมีผู้ที่กล่าว⁷ว่าจง
อนุญาติแก่ฉันเถิด และอย่าให้ฉันตกอยู่ในการ

الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالْقَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَكَ
الْأُمُورُ حَقٌّ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ
كَذِبُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذِرْنِي وَلَا تَفْتِنِي

¹ คือให้เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน

² กล่าวคือพวกเขาเคยวางแผนที่จะทำให้บรรดามุสลิมเสียขวัญ ขณะที่ออกไปต่อสู้ในสงครามอุซูดมาแล้ว
นั่นคือขณะที่กำลังทหารได้เดินทางไปถึง อัชเชาฎ ซึ่งอยู่ระหว่างมะดีนะฮ์ และ อุซูด นั้นอับบดุลลอฮ์
บินอับยิบินสะลูน ซึ่งเป็นผู้นำของพวกเขาผูกพันได้นำกำลังทหารซึ่งเป็นมุนาฟิกเช่นเดียวกับเขากลับ
มะดีนะฮ์จำนวนหนึ่งในสามของทหารทั้งหมด และได้กล่าวแก่ผู้คนที่ เด็กๆ และผู้ที่ไม่มีปัญญาความคิด
อะไรเท่านั้นที่เชื่อฟังท่านนะบี เรื่องอะไรเราจะฆ่าตัวเอง เขาหมายความว่า ถ้าคนใดในพวกเขาตายใน
การสู้รบ ก็เหมือนกับว่าได้ฆ่าตัวเอง

³ ข้อความดังกล่าวนี้เราอดเอาแต่ความมุ่งหมายเท่านั้น ซึ่งข้อความตามศัพท์นั้นก็คือ และพวกเขาได้
พลิกกลับกิจการทั้งหลายสำหรับเจ้า เป็นการเปรียบเทียบว่า กิจการทั้งหลายนั้นเป็นวัตถุ และการพลิก
กลับไปกลับมานั้น ก็เพื่อพิจารณาว่าจะมีงานใดบ้างที่จะสามารถกำจัดท่านนะบีมุฮัมมัดได้บ้าง ดังนั้น
ความมุ่งหมายแห่งสำนวนดังกล่าวนี้คือ พวกเขาได้วางแผนต่างๆ นานา เพื่อต่อต้านท่านนะบีและกำจัด
ท่าน ดังที่ใช้เป็นความหมายของอายะฮ์

⁴ หมายถึงชัยชนะ

⁵ คือประจักษ์แก่ผู้คนส่วนใหญ่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมาจากพระองค์โดยแท้จริง

⁶ คือพวกมุนาฟิก

⁷ คือ อัล-ญุตบินก็ยัส

ทำความเข้าใจ¹เลย เพิ่งรู้เถิดว่า พวกเขาได้ตกอยู่ใน
ในการทำ ความชั่ว²นั้นแล้ว และแท้จริงนรก
ญะฮันน์นั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา
อยู่แล้ว

50. หากมีความดีใด ๆ ประสบแก่เจ้าก็ทำให้
พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีอันตรายใด ๆ
ประสบแก่เจ้า³ พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา
ได้เอากิจการของเราไว้ก่อน⁴แล้ว และพวกเขา
ก็ผินหลังให้⁵ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปดียินดี

51. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสบแก่
เราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนด
ไว้แก่เราเท่านั้น⁶ ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา
และแต่อัลลอฮ์นั้น มุมีนทั้งหลายจงมอบหมาย
เถิด

أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا أَقْدَأَخَذْنَا
أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَكَتَبُوا لَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٢٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

¹ คือฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาเนื่องจากเข้างมงเง็จว่า ถ้าเขาได้พบเห็นหญิงแห่งบะนี อัล-อัศฟัร แล้ว เขาไม่
สามารถที่จะอดใจได้ที่จะทำชู้กับนาง (บะนีอัล-อัศฟัรนั้น เป็นผู้สืบทอดในการเป็นกษัตริย์แห่งโรมัน)
แล้วท่านนะบีก็อนุญาตให้แก่เขา

² คือเนื่องจากฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์ที่ใช้ให้ออกไปสู้รบ แต่เขาไม่ยอมออกโดยอ้างเท็จแก่ท่านนะบีเป็น
ข้อแก้ตัว หนึ่งคำว่า ความชั่ว นั้นถอดความมาจาก อัล-ฟิตนะฮ์ ซึ่ง อัล-ฟิตนะฮ์ นี้มีความหมาย
หลายนัย เช่น การทดสอบ การก่อความไม่สงบ การหลงผิด การขัดแย้งกัน และการกระทำความชั่ว
เป็นต้น

³ คือได้รับการเปลี่ยงพล้ำ

⁴ คือเราได้ปฏิบัติตามความเห็นของเรา โดยที่เราเห็นว่าได้รับการเปลี่ยงพล้ำ พวกเราจึงไม่ออกไป
พวกเราจึงปลอดภัย

⁵ คือกลับออกไปจากหมู่ผู้ศรัทธา

⁶ คือกำหนดไว้แก่เรา ตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์ที่ทรงให้ไว้แก่โลก อย่างไรก็ตามหาก
พระองค์ทรงประสงค์แล้วสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องผ่านกฎแห่งการกำหนดสภาวะดังกล่าวแต่อย่างใด

52. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่ง¹ที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกท่านในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ประสบแก่พวกท่านด้วยการลงโทษที่มาจากที่พระองค์² หรือด้วยมือของเรา³ ดังนั้นพวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด แท้จริงพวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกท่านด้วย

53. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงบริจาคกันเถิด ทั้งด้วยสมัครใจหรือด้วยฝืนใจก็ตาม มัน⁴จะไม่ถูกรับจากพวกท่านเป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านนั้น เป็นพวกที่ละเมิด⁵

54. ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา ในการที่บรรดาสิ่งบริจาคของพวกเขาไม่ถูกรับจากพวกเขา นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์⁶ และต่อรอซูลของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากพวกเขาจะมีสภาพเกียจคร้าน⁷ และพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากพวกเขาจะมีสภาพฝืนใจ⁸

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْأَحْسَنِينَ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيُدِينَا فَتَرَبَّصُوا
إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبَّصُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنفُسُكُمْ أَوْ كَرِهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ
إِن كُنتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ إِنَّهُمْ إِلاَّ أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كَسَالَىٰ وَلَا يُفْقَهُونَ إِلاَّ وَهُمْ
كُذِّهُونَ ﴿٥٤﴾

¹ คือชัยชนะพร้อมด้วยเสลยศึก และทรัพย์สินเสลยหนึ่ง และตายชะฮีดอีกหนึ่ง ซึ่งทั้งสองนั้นนับเป็นสิ่งที่ดีเยี่ยม

² คือให้สายฟ้าฟาดลงมาในหมู่พวกเขา หรือการลงโทษอย่างหนึ่งอย่างใดทำให้พวกเขาพินาศ

³ คือทำการประหารชีวิตพวกเขา และริบทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาอยู่ในฐานะปฏิเสธศรัทธา

⁴ หมายถึงสิ่งที่พวกเขาบริจาค

⁵ คือละเมิดบัญญัติของอัลลอฮ์ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านนะบี

⁶ คือความจริงพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แต่เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีจึงถือว่าพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ส่งท่านนะบีมา

⁷ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้มีความศรัทธาด้วยใจจริง

⁸ เพราะไม่เชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทน นอกจากนั้นยังเป็นกำลังแก่ฝ่ายผู้ศรัทธาด้วย

55. ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และอย่าให้ลูกๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขา ด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขา เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

فَلَا تُمْسِكْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. และพวกเขา¹ จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า และ พวกเขาหาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หวาดกลัว² ต่างหาก

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّمَا لَكُمْ وَمَا لَهُمْ بِنُكُوتٍ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾

57. หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือบรรดาถ้ำ หรืออุโมงค์ แน่นอนพวกเขาจะหนีไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน³

لَوْ يَحِذُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องสิ่งบริจาคนั้น⁴ ถ้าหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาคนั้นพวกเขาก็นินดี และหากพวกเขามีได้รับจากสิ่งบริจาคนั้น ทันใดพวกเขาก็โกรธ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِن لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَحْطُونَ ﴿٥٨﴾

¹ คือพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

² คือหวาดกลัวว่าพวกเขาจะถูกตอบโต้ เช่นเดียวกับพวกมุชริกแห่งมักกะฮ์ เนื่องจากพวกเขาหลงลงบรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขาก็คือผู้ศรัทธา ทั้งๆ ที่พวกเขามีได้เป็นผู้ศรัทธา

³ หมายความว่าถ้าพวกเขามีทางที่จะหนีให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธาได้ พวกเขารีบพากันไปทันที เพราะไม่สามารถจะปกปิดความลับล่อลวง หรือการเป็นมุนาฟิกของพวกเขาได้ตลอด และเกรงว่าจะถูกเปิดเผยแล้วในขณะนั้นแหละ ภัยอันใหญ่หลวงก็จะประสบแก่พวกเขา

⁴ หมายถึงเงินหรือทรัพย์สินส่วนชะกาต

59. และหากพวกเขายินดีต่อสิ่ง¹ที่อัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงแก่เรา²แล้วโดยที่อัลลอฮ์จะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระองค์ และรอสูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริงแต่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ

60. แท้จริงทานทั้งหลาย³นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน⁴ และบรรดาผู้ที่ขัดสน⁵ และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมม้น⁶ และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม⁷ และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่หนีสินลันตัว⁸ และในทางของอัลลอฮ์⁹ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง¹⁰ ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٩﴾

﴿٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمِلِينَ عَلَيَّهَا وَالْمَوْلَةَ فَلُوئِمِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَدْرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

¹ หมายถึงทรัพย์สิน

² คือการที่อัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรานั้นเป็นการพอเพียงแล้ว เพราะพระองค์ทรงรู้สภาพของพวกเราดีว่า เราควรได้รับความช่วยเหลืออะไรจากพระองค์ ทั้งนี้เมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีทางของพระองค์

³ หมายถึงทรัพย์สินส่วนชะกาต

⁴ คือผู้ที่มีรายได้อันไม่พอเลี้ยงครอบครัว

⁵ คือผู้ที่ไม่มียาได้อะไร และไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายในการครองชีพ

⁶ คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปรวบรวมชะกาต ทั้งนี้โดยแบ่งทรัพย์สินชะกาตส่วนนั้นให้เป็นค่าจ้างแก่พวกเขา

⁷ คือผู้ที่อิสลามได้โน้มน้าวจิตใจของเขาให้แก่มุสลิมิน ในการให้ชะกาตส่วนหนึ่งแก่พวกเขา นั้น ก็เพื่อจงใจพวกเขาให้รับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็เพื่อเป็นการยับยั้งพวกเขามิให้คิดร้ายต่อมุสลิมิน และเป็นกำลังป้องกันให้แก่มุสลิมอีกด้วย และยังหมายถึงผู้ที่รับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการศรัทธาของเขา

⁸ หมายถึงหนี้สินที่มีได้เกิดขึ้นจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

⁹ หมายถึงจ่ายไปในการเตรียมกำลังเพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรูที่รุกราน และเพื่อป้องกันและเผยแพร่ซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์ ตลอดจนในทางอื่น ๆ ที่เป็นวิถีทางของพระองค์

¹⁰ คือที่ขาดค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ย่อมเป็นการเดินทางที่ได้รับการเห็นชอบด้วยบัญญัติศาสนา

61. และในหมู่พวกเขาเหล่านั้นมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่กะบีย์ โดยที่พวกเขา กล่าวว่า เขา คือหู¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คือหูแห่งความดีสำหรับพวกท่าน² โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย³ และเป็นการเอ็นดูเมตตา⁴ แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่าน และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮ์⁵ นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

62. พวกเขาสาบาน⁶ ด้วยอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ และอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขา จะทำให้เขาพึงพอใจ⁷ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

63. พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แน่หนอนสำหรับเขานั้นคือไฟนรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาลนั่นแหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ أَذُنٌ قُلٌ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُكَادِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَآتَى لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٩٣﴾

¹ คือพวกเขาเปรียบท่านกะบีย์ว่าประหนึ่งท่านนั้นคือหู ทั้งนี้เป็นการประณามว่าท่านนั้นเป็นคนหูเบา ได้ยินใครบอกใครเล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาล้วเชื่อทั้งสิ้นไม่ว่าใครตรองให้ดีเสียก่อน ซึ่งเป็นการแก้ตัวอย่างหน้าด้าน และเป็นการกล่าวหาอันรุนแรงมาก

² คือทรงใช้ให้ท่านโต้ตอบไปว่าใช่เป็นหู แต่เป็นหูที่รับฟังสิ่งดี ๆ จากพระเจ้ามาบอกเล่าให้แก่พวกเขาทราบในขณะที่เดียวกันก็ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ด้วย

³ คือเชื่อคำพูดของบรรดาผู้ที่เขาศรัทธาด้วยความจริงใจที่นำมาบอกเล่า

⁴ คือช่วยให้ผู้ศรัทธาได้รับแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และมีความสุข ความราบรื่นในชีวิตความเป็นอยู่

⁵ เช่นกล่าวหาว่าท่านคือหูเป็นต้น

⁶ คืออ้างอัลลอฮ์มาสาบานเท็จแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขาได้กล่าวหาว่ารอซูลอัลลอฮ์ ว่าคือหู

⁷ หมายถึงให้รอซูลอัลลอฮ์พึงพอใจ อนึ่งการให้รอซูลพึงพอใจแต่เพียงผู้เดียว ทั้ง ๆ ที่ในประโยชน์มีอัลลอฮ์ระบุอยู่ด้วยนั้นก็เพราะถือการให้ท่านกะบีย์ขึ้นดีก็เท่ากับให้อัลลอฮ์ทรงยินดีดีเหมือนกัน เพราะท่านกะบีย์เป็นตัวแทนของพระองค์

64. บรรดาภรรยา¹ นั้นวันหนึ่งเกรงว่า จะมี ซูเราะฮ์² หนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา³ ซึ่ง แจ้งให้พวกเขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจ⁴ ของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเย้ยหยัน⁵ กันเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงให้ออกมาซึ่ง สิ่ง⁶ ที่พวกท่านวันหนึ่งเกรง

65. และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา⁷ แน่แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นเพียง แต่พูดสนุกและพูดเล่นเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ และบรรดาโองการ ของพระองค์และรชูลของพระองค์กระนั้นหรือ ที่พวกท่านเย้ยหยันกัน

66. พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่าน ได้ปฏิเสธศรัทธา⁸ แล้ว หลังจากการมีศรัทธา ของพวกท่าน หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งใน หมู่พวกเจ้า⁹ เราจะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง¹⁰ เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ نَنْزِلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَخِرُوا إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ مَا يَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ يَا آلِهَةَ رَبِّكَ وَرَسُولِهِ إِنَّ كُنْتُمْ لَتَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَعْتَدُوا وَأَنْتُمْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نَعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

¹ คือพวกที่กลับกลอกในการศรัทธา

² คือบทหนึ่งของอัล-กุรอาน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 114 บท

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ หมายถึงความกลับกลอกของพวกภรรยา และ การวางแผนต่อต้านของพวกเขา

⁵ คือเย้ยหยันอัลลอฮ์ โองการของพระองค์และท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ คือการกลับกลอกของพวกเขา

⁷ เกี่ยวกับคำพูดของพวกเขาก็กล่าวดูถูกและเย้ยหยันท่านนะบี

⁸ คือเนื่องจากพวกเขาเย้ยหยันอัลลอฮ์ และโองการของพระองค์ และเย้ยหยันรชูลของพระองค์

⁹ คือกลุ่มที่กลับเนื้อกลับตัวและขออภัยโทษ

¹⁰ คือกลุ่มที่ตื้อรั้นอยู่ไม่ยอมกลับตัว หรือที่ตายไปโดยมิได้สำนึกผิด และกลับเนื้อกลับตัว

67. บรรดามุนาฟิก¹ ชาย และบรรดามุนาฟิกหญิงนั้นบางส่วนของพวกเขา ต่างมาจากอีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ชอบ และกำมือ³ ของพวกเขาไว้ โดยที่พวกเขาลืมลลอฮ์⁴ แล้วพระองค์ก็ทรงลืมพวกเขา⁵ บ้าง แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นพวกเขาคือ ผู้ละเมิด

68. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุนาฟิกชาย และบรรดามุนาฟิกหญิง และผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งไฟนรกจะยั้งนั้มนั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ และสำหรับพวกเขานั้นคือ การลงโทษอันจริงจัง ยั่งยืน

69. เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อกวนหน้าพวกเจ้า⁶ ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สินสมบัติและลูก ๆ มากกว่าพวกเจ้า

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضُبٍ مِّنْ بَعْضِ
يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمُ ابْنُ الْمُنْفِقِينَ
هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٧﴾

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرَ
نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنُهُمْ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿١٨﴾

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَآكْثَرَ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِمَخْلَقٰتِهِمْ

¹ คือพวกที่ก่อกวนในการศรัทธา

² คือต่างสืบทอดอุปนิสัยและความประพฤติมาจากกันและกัน ในการนี้จึงทำให้พวกเขามีนิสัยอย่างเดียวกัน

³ เป็นสำนวนที่บ่งถึงการตระหนี่ไม่ยอมจ่ายทรัพย์สินในทางของอัลลอฮ์

⁴ คือลืมลลอฮ์ที่ทรงบังเกิดพวกเขา และมีความกรุณาเมตตาต่อพวกเขา

⁵ คือปล่อยพวกเขาให้เป็นไปตามความปรารถนาแห่งความใคร่ของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามผลกรรมที่พวกเขาได้ประกอบไว้

⁶ คือพวกมุนาฟิกในอดีต

แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้¹ ของพวกเขา พวกเขาจึงได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขา เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อนหน้าพวกเขาได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเขาพุดคุยกันในเรื่องไร้สาระ² เช่นเดียวกับที่พวกเขาพุดคุยกัน ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ขาดทุน

70. มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ซึ่งชาวคราวของบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา คือกลุ่มชนของนุฮฺ และของฮาด และของชะมุต และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัดยัน³ และชาวอัล-มุตะฟีกาต⁴ โดยที่บรรดาดารอฮูลของพวกเขาได้นำหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขา⁵ ใช่ว่าอัลลอฮ์นั้นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

فَأَسْتَمْتَعُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضُّمٌ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَاطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ بَيِّنَاتٍ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขาแสวงหามาได้จากปัจจัยยังชีพ ที่อัลลอฮ์ทรงให้มีในโลก

² ซึ่งส่วนหนึ่งนั่นคือกล่าวคำเหยียดหยันนะบีของพวกเขาและโองการของอัลลอฮ์

³ คือประชาชาติของนะบียูโอบ ซึ่งเป็นชาวเมืองมัดยัน

⁴ คือประชาชาติของนะบียูญ ซึ่ง เป็นชาวเมือง อัล-มุตะฟีกาต และเมืองนี้แหละถูกยกขึ้นแล้วพลิกคว่ำ กระแทกลงยังที่เดิมจนพื้นดินนั้นยุบลงกลายเป็นทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่ทราบกันในปัจจุบันนี้ว่า เด็ชซี-ทะเลตาย ทั้งนี้เนื่องจากการลงโทษของ อัลลอฮ์ต่อชาวเมืองซึ่งประพฤติชั่ว

⁵ แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธหลักฐานเหล่านั้น

71. และบรรดามุมีน¹ชาย และบรรดามุมีนหญิง นั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน² ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ และพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เช่นเหล่านี้แหละอัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

72. อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุมีนชาย และบรรดามุมีนหญิง ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และบรรดาสถานที่พำนัก³อันดีซึ่งอยู่ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งความวัฒนาสถาพร และความปิติยินดีจากอัลลอฮ์นั้นใหญ่กว่า⁴ นั่นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

73. โอ้นะบี จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกในการศรัทธา (มุนาฟิกัน) และจงเจียบขาดแก่พวกเขา และที่อยู่ของพวกเขานั้นคือ นรกญะฮันนัม และที่กลับไป⁵ นั้น ชั่วช้าจริง ๆ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ
فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ يَسُورُ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

¹ คือผู้ที่ศรัทธาต่ออะบีที่อัลลอฮ์ทรงส่งมา

² คือต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

³ คือทรงสัญญาจะให้ที่พำนักอันดีแก่มุมีนชายและหญิงอีกด้วย

⁴ คือใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมด

⁵ คือสถานที่ที่พวกเขากลับไปอันได้แก่ นรกญะฮันนัมนั้น ช่างเป็นที่ชั่วร้ายจริง ๆ

74. พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเขาไม่ได้พูดและแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา¹ และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการเป็นมุสลิมของพวกเขา และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขาได้รับผล² และพวกเขามีได้ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง³ นอกจากนี้ อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความกรุณาของพระองค์⁴ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาผิดหลังให้อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ ในผืนแผ่นดิน

75. และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮ์ว่า ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเรา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์แล้วไซ้ร้ แน่นอนเหลือเกิน พวกเราจะบริจาคทานและแน่นอนยิ่งพวกเราจะได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أَوِيَاءُ لِمَا نَزَّلْنَا
وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَيْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبَا إِلَيْكَ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَوِلُوا بَعْدَهُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

﴿ وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

¹ คือถ้อยคำที่ทำให้เขาหมดสภาพการเป็นมุสลิม อันได้แก่การกล่าวถากถางท่านนะบี และศาสนาอิสลาม

² คือมุ่งที่จะลอบฆ่าท่านนะบีในระหว่างทางบนยอดเขา ขณะที่ท่านเดินทางกลับจากสงครามตะบูก แต่ไม่สำเร็จเพราะอัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ท่านนะบีทราบเสียก่อน

³ คำว่า นะเกาะมะ นั้นมีความหมายหลายนัย แต่ในที่นี้มีความหมายว่า ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง คือปฏิเสธและจงเกลียดจงชังท่านนะบี

⁴ เป็นสำนวนในเชิงประชดประดา มุนาฟิกเหล่านั้น กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะสำนึกในความกรุณาของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ที่ทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นด้วยทรัพย์สินเลยหลังจากได้เคยยากจนมา กลับทำให้พวกเขาเนรคุณยิ่งขึ้น

76. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์ พวกเขาก็ตระหนัในส่วนนั้น และได้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว¹

77. แล้วพระองค์ก็ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาเป็นผลลัพท์² แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพริ้วต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ³

78. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ความเร้นลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงรอบรูซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

79. พวกที่ดำหนิ⁴ บรรดาผู้ที่สมัครงใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาคตาน⁵ และดำหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาคต) นอกจากค่าแรงงานอัน

فَلَمَّا آتَتْهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

فَأَعْيَبَهُمْ نِيفًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ

¹ คือเนื่องจากพวกเขามีอุปนิสัยเป็นผู้ผินหลังให้ไปแล้ว พวกเขาจึงกล้าฝ่าฝืนคำมั่นสัญญาที่ได้กระทำไว้ แม้แต่สัญญาที่ได้กระทำไว้แก่อัลลอฮ์

² คือเป็นผลลัพท์แห่งการทำงานของพวกเขา

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่ อัลลอฮ์ ซุบหानะฮูวะตะลาอา

⁴ คือพวกมุนาฟิก

⁵ คือดำหนิว่าบริจาคตานเพื่ออ้อวด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาบริจาคตด้วยความบริสุทธิ์ใจ และในการที่พวกเขาดำหนินั้นก็ใช่อะไรอื่น นอกจากความอิจฉาริษยาที่พวกตนไม่สามารถจะกระทำได้เพราะความตระหนี่

เล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขา¹ นั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา² แล้ว และสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบ

80. เจ้าจงขอกฎโทษให้แก่พวกเขา³ หรือไม่ก็จงอย่าขอกฎโทษให้แก่พวกเขา⁴ หากเจ้าขอกฎโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง⁵ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั้นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่ละเมิด

81. บรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลัง⁶ นั้น ดีใจในการที่พวกเขา นั่งอยู่เบื้องหลัง⁷ ของรอซูลุลลอฮ์และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขา จะต่อสู้ด้วยทรัพย์สินของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวว่า⁸

لَا يُجَادُونَ إِلَّا جُهْدُهُمْ فَيَسْرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

¹ คือพวกบริจาค

² คืออัลลอฮ์ได้ทรงตอบแทนการเย้ยหยันของพวกเขาแล้ว โดยให้พวกเขาเป็นผู้อับยศ

³ คือถ้าเจ้าปรารถนาจะขอกฎโทษให้แก่พวกเขา ก็จงขอเถิด แต่ก็หาได้รับประโยชน์อันใดไม่

⁴ คือถ้าเจ้าไม่ปรารถนา ก็จงอย่าขอให้เลย เพราะการขอกฎโทษให้หรือไม่นั้นย่อมได้ผลเท่ากัน คือพวกเขาไม่ได้รับการอภัยโทษ

⁵ หมายถึงจำนวนมากมายกกล่าวคือ หากท่านจะบิจะขอกฎโทษพวกมุนาฟิกมากสักเท่าไรก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับ หนึ่งหมายเลขเจ็ด หรือเจ็ดสิบนั้น เป็นหมายเลขที่แสดงจำนวนมาก

⁶ คือมุนาฟิกกลุ่มหนึ่งถูกปล่อยไว้ให้อยู่ที่มะดีนะฮ์ เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมออกไปยังตะบูก เพื่อทำสงครามต่อต้านศัตรูโดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บังหน้า

⁷ คือดีใจที่พวกเขาไม่ได้ออกไปทำสงครามตะบูก เพราะนอกจากอากาศจะร้อนแล้ว ยังต้องเสี่ยงกับการเสียชีวิตด้วย คำว่า เบื้องหลังของรอซูล นั้นหมายถึงนั่งอยู่ในบ้านโดยมิได้ออกไปกับรอซูล

⁸ คือกล่าวแก่พวกมุนาฟิกด้วยกัน

ท่านทั้งหลายอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกจะร้อนนั้มนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า¹ หากพวกเขาเข้าใจ

82. พวกเขาจงหัวเราะแต่น้อย และจงร้องไห้ มาก ๆ เถิด² ทั้งนี้เป็นการตอบแทนตามที่ พวกเขาชวนชวย³ไว้

83. หากอัลลอฮ์ได้ทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่ม หนึ่งในหมู่พวกเขา⁴ แล้วพวกเขาจะขออนุมัติ เจ้าเพื่อออกไป⁵ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ออกไปกับฉันตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้ร่วมกับฉันซึ่งศัตรูใดๆ เป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านพอใจต่อการนั่งอยู่แต่ครั้งแรกแล้ว ดังนั้น จงนั่งอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁶ต่อไปเถิด

84. และเจ้า⁷ จงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายื่นที่ หลุมศพของเขาด้วย แท้จริงพวกเขานั้นได้ปฏิเสธ ศรีทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และ พวกเขาได้ตายลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَبَكَوْا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ يَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ يُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاعْقُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

¹ หมายความว่า ถ้าทนความร้อนในโลกนี้ไม่ไหว ไฉนพวกเขาจึงทนไฟนรกได้ ทั้ง ๆ ที่ไฟนรกร้อนกว่าหลายพันหลายหมื่นเท่า

² คือเมื่อพิจารณาถึงความผิดของพวกเขาที่จะได้รับการลงโทษแล้ว ก็สมควรแก่พวกเขาที่จะหัวเราะแต่น้อย และร้องไห้ให้มาก ๆ ทั้งนี้เป็นการเสียใจในการกระทำของตน

³ กล่าวคือที่ที่พวกเขาจะถูกลงโทษนั้นก็มิใช่อื่นใด เป็นเพียงการตอบแทนตามที่พวกเขากระทำเท่านั้น

⁴ คือให้หมู่ผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงครามตะบุก

⁵ คือออกไปทำการต่อสู้ร่วมกับท่านนะบีครั้งใหม่ที่จะเกิดขึ้น

⁶ คือบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงไม่ยอมออกไปทำสงคราม

⁷ หมายถึงท่านนะบี

85. และจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและลูก ๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น¹

86. และเมื่อมีซูเราะฮ์หนึ่งซูเราะฮ์ใด² ถูกประทานลงมาว่า พวกเขาเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด และจงต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติและชีวิต ร่วมกับบรอลุลของพระองค์ ผู้ที่มั่งคั่งในหมู่พวกเขา ก็ขออนุญาตต่อเจ้า³ และกล่าวว่า จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่⁴ กัน

87. พวกเขายินดีในการที่พวกเขาจะอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง⁵ และได้ถูกประทับตราไว้แล้วบนหัวใจของพวกเขา⁶ แล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقَالُوا اذْهَبْنَا كُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٤٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤٧﴾

¹ กล่าวคือการที่พวกเขามีทรัพย์สินและมีลูก ๆ มากมายนั้นทำให้พวกเขาเข้าใจผิดว่า ที่พวกเขากระทำอยู่นั้นถูกต้องแล้ว พวกเขาจึงไม่คิดที่จะแก้ไขและพิจารณาตัวเอง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงคงอยู่ในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อไป และเมื่อพวกเขาตายพวกเขาก็ยอมตายในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสมกับความต้อร้ายของพวกเขา

² คือบทหนึ่งบทใดจากอัล-กุรอาน

³ คือขออนุญาตที่จะไม่ต่อสู้ร่วมกับบรอลุลลอส และไม่เสียสละทรัพย์สินสมบัติ

⁴ หมายถึงบรรดาเด็ก ๆ ผู้หญิงและคนชรา เพราะบุคคลประเภทดังกล่าวไม่สามารถออกไปสู้รบได้ ต้องอยู่เฝ้าบ้าน

⁵ หมายถึงพวกเด็ก ๆ ผู้หญิง และคนชราซึ่งถูกทิ้งไว้ให้อยู่เบื้องหลัง

⁶ กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวประหนึ่งถูกประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้วโดยที่ไม่มีสิ่งใดสามารถเข้าสู่หัวใจของพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรได้

88. แต่ทว่ารอซูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา คนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับความดีมากมาย และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

لَنَكِينِ الرَّسُولِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكُمْ هُمْ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكُمْ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٨٨﴾

89. อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้¹ สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั้นแหละคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. และบรรดาผู้ที่แก้ตัว² ในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา³ เพื่อจะได้ถูกอุม്മัตให้แก่พวกเขา⁴ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ⁵ อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่⁶ การลงโทษอันเจ็บแสบจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

¹ คำว่า อยู่ภายใต้ นั้นมีได้หมายความว่า อยู่ใต้ดิน หากแต่อยู่บนพื้นดินนั่นเอง เพราะคำว่า สวนสวรรค์ นั้นคือสถานที่ที่มีต้นไม้ ดังนั้น แม่น้ำที่ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์ จึงหมายถึง แม่น้ำที่อยู่บนพื้นดินใต้ต้นไม้ในสวนสวรรค์นั้น

² คือ พวกมุนาฟิกที่อ้างตนว่ามีอุปสรรคไม่สามารถจะออกไปสู้รบได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในหมู่อาหรับชนบท

³ คือมาหาท่านนะบี

⁴ คือเพื่อจะได้รับอุม്മัตจากท่านนะบีให้อยู่บ้านโดยไม่ต้องออกไปสู้รบ

⁵ คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์

⁶ คือพวกมุนาฟิกชาวชนบทอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ยอมออกไปสู้รบ โดยนั่งอยู่ที่บ้านเฉย ๆ และได้มาหาท่านนะบีเพื่อแก้ตัวอย่างพวกแรกซึ่งก็ถือว่าเป็นพวกปฏิเสธอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ด้วย

91. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอและแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และแก่บรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้กระทำดีได้¹ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

92. และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขาซื้อ² เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกเขาขึ้นบนมันได้ พวกเขาก็ผินหลังกลับโดยที่นัยน์ตาของพวกเขาท่วมท้นไปด้วยน้ำตา เพราะเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาค

93. แท้จริงทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้า³ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มั่งมี ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และอัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร

لَيْسَ عَلَى الضَّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا تَوَلَّكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿١٢﴾

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رُضُوبًا أَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ﴿١٣﴾

¹ หมายถึงบรรดาผู้ยากจนที่ไม่มีเงินจะบริจาคเพื่อเป็นกำลังในการสู้รบและทำหน้าที่แนะนำตักเตือนให้ผู้คนจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และรอซูล และก็หมายถึงคนทำดีโดยทั่ว ๆ ไปด้วย

² คือจัดพาหนะให้พวกเขาซื้อเพื่อไปทำการรบ

³ คือขออนุญาตที่จะไปออกรบ และไม่บริจาคทั้ง ๆ ที่พวกเขามีความมั่งคั่ง

94. พวกเขา (ที่ไม่ออกไปสงครามตะบูก) จะแก้ตัวแก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านกลับมายัง พวกเขาจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกท่านดอก แท้จริง อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นการกระทำของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์ก็เห็นด้วยแล้ว พวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกท่านให้รู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

95. พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกท่านยกโทษให้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกท่านจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นชั่วร้าย และที่พำนักของพวกเขาก็คือนรก ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาชวนชวayıไว้

96. พวกเขาจะสาบานแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านพอใจต่อพวกเขา แล้วหากพวกท่านพอใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

97. บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَنْبَارِكُمْ وَسَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ جَزَاءُ يُعَاكَفَوْنَ يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبَغَاءً وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾

98. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ถือเอาสิ่ง
ที่ตนบริจาคไปเป็นค่าปรับ และถือว่าเป็นการ
ขาดทุนและพวกเขาอดคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่
พวกท่าน เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขา
เถิดและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ทรงรอบรู้

99. และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และถือเอาสิ่งที่ตน
บริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และ
เป็นการขอพรของรอซูล ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงมัน
เป็นการทำให้ใกล้ชิดแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรง
ให้พวกเขาอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดู
เมตตาเสมอ

100. บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ
(ชาวมุฮัจญิรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้
ความช่วยเหลือ (ชาวอันศ็อรจากมะดีนะฮ์)¹
และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็
พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียม
ไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวรรค์ที่มีแม่น้ำ
หลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนัก
อยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَبْغِي مَا يَنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَرَبَّصُّ بِكُلِّ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَسْخِذُ مَا يَنْفِقُ فَرِحَتْ عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ الْإِيمَانُ فَرِحْنَا لَهُمْ
سَيِّدُ ظُهُمُومِ اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ
وَالْأَنْصَارُ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

¹ มีรายงานจากอับซอฮ์บียว่า บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่พวกมุฮัจญิรีนและพวกอันศ็อรนั้นคือบรรดาผู้ที่
ทำสัตยาบัน บัยอะฮ์อ์ริฎวาน และกล่าวกัน อีกว่าเป็นบรรดาผู้ที่ทำละหมาดโดยหันไปสู่อีสานกับลัทธิที่กล่าว
มานี้ บรรดาคอฮาบะฮ์ทั้งหมดหมายถึงบรรดาบรรพชนรุ่นแรก ที่อพยพจากนครมักกะฮ์ไปสู่นครมะดีนะฮ์
และบรรดาผู้ที่ให้ความช่วยเหลือที่เป็นชาวมะดีนะฮ์

อัลสลัฟ หมายถึงบรรพชนในช่วง 3 ศตวรรษแรกของอิสลาม

101. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่ทำนิกายูรอบ ๆ พวกท่านที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกกลับลอกและในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นเดียวกัน พวกเขาเหล่านั้นตั้งมั่นในการกลับลอก เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮ์) รู้จักพวกเขาดี เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง¹ แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป²

102. และมีชนกลุ่มอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา โดยที่พวกเขาประกอบกรรมดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว³ หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

103. (มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น⁴ และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด

وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَّفِقُونَ
وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
تَحَنُّنًا تَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ مِمَّا يَدْرُسُونَ
إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

وَأَخْرُونَ أَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَسَيْنَا عَنَىٰ اللَّهُ أَنْ تَأْتِيَهُم مِّنْهُ إِذَا كَانُوا
عِندَ رَبِّهِمْ لِيُحْكَمَ فِيهِمْ ﴿١٠٢﴾

حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا
وَصَلَّىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

¹ คือจะได้รับการลงโทษในโลกดุนยาด้วยการถูกฆ่า และถูกจับเป็นเชลย เมื่อตายไปก็จะได้รับการทรมานในหลุมฝังศพ

² ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์ก็จะถูกนำไปสู่การทรมานในนรกยะอันนัม

³ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาโดยเฉพาะ เกี่ยวกับชาย 10 คนที่ไม่ได้ออกไปร่วมรบในสมรภูมิตะบูก ในจำนวน 10 คนนี้ มีเจ็ดคนทรมานตนด้วยการมัดตัวเองเข้ากับเสาไม้สตีด อันเป็นการสารภาพผิด และหวังว่าทำนองชูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม จะอภัยให้แก่พวกเขา แต่ทำนองชูล คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการกระทำของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ ชายเจ็ดคนหลังจากถูกปล่อยเป็นอิสระแล้วก็รู้สึกสำนึกผิด และมีความประสงค์ที่จะล้างมลทินด้วยการบริจาคทาน จึงไปทำทำนองชูลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม พร้อมกับเงินจำนวนหนึ่ง โดยหวังว่าการบริจาคเพื่อเป็นทานแก่คนยากคนจนนั้น จะช่วยชำระล้างการกระทำในอดีต และได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ก็เป็นได้ พรองคังจึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา

เพราะแท้จริงการขอพรของเจ้านั้น ทำให้เกิดความสบายใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่ ยิน ผู้ทรงรอบรู้

104. พวกเขาไม่รู้ตอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับบรรดาสิ่งที่เป็นทาน (คือตะเกาะฮ์) และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

105. และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงทำงานเถิด แล้วอัลลอฮ์จะทรงเห็นการทำงานของพวกท่าน และรอซูลของพระองค์และบรรดามุอมีนก็จะเห็นด้วย และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่าน ในสิ่งที่พวกท่านทำได้

106. และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง¹ ที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮ์ พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขา และพระองค์ก็อาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

107. และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสยิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิเสธศรัทธา และก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างบรรดามุอมีนด้วยกัน และเป็นแหล่งช่องสุ่มสำหรับผู้ทำ

أَلْتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ قَبْلَ التَّوْبَةِ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّوْنَ إِلَىٰ عَلِيِّ النَّبِيِّ وَالشَّاهِدَةِ فَيُنشِرُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَأَخْرَجَتْ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَائِعَهُمْ
وَإِمَائِتُوبَ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرِقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّعَنْ
حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنَ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا الْحُسْنَ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

¹ ชนกลุ่มนี้ อิบน์อับบาสกล่าวว่า มีจำนวน 3 คน คือ กะอูบ อิบน์มาลิก ฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮ์ และ มุรอเราะฮ์ อิบน์อัวร์รอบีอ์ ชายสามคนนี้มีได้รับเร่งไปหาท่านรอซูลลลอฮ์ เพื่อแก้ตัวหรือขออภัยโทษต่อท่านรอซูล ที่มีได้เข้าร่วมในสมรภูมิตะบูก ท่านรอซูลลลอฮ์ได้ห้ามบรรดาศอฮาบะฮ์มิให้เข้าไปสังสรรค์และกล่าวสวัสดีแก่ชาย 3 คน ทั้งนี้เนื่องจากอัลลอฮ์จะทรงตัดสินชี้ขาดในเรื่องของพวกเขา

สงครามต่อต้านอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ มาก่อน และแน่นอนพวกเขาจะสาบานว่า เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี และอัลลอฮ์ นั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริงพวกเขา นั้น เป็นพวกกล่าวเท็จอย่างแน่นอน

108. เจ้าอย่าไปร่วมยินดีละหมาดในมัสยิดนั้น เป็นอันขาด แน่หนอน มัสยิดที่ถูกวางรากฐาน บนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควร อย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปยินดีละหมาดในนั้น เพราะ ในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะชำระตัวให้ บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัว ให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ

109. ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความ ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และบนความโปรดปรานนั้น ดีกว่าหรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบน ริมขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พัง นำ เขาลงไป ในนรกและอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทาง แก่กลุ่มชนที่อธรรม

110. อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมา นั้นยัง คงเป็นที่ระวางสงฆ์อยู่ในจิตใจของพวกเขาจน กระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และ อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

111. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดา ผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติ ของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต่อสู้ในทางของ อัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า เป็น

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أَشْسَ عَلَى التَّقْوَى
مِنْ أَوْلَى يَوْمَ الْحَقِّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ
يُحْيُونَ أَنْ يَطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَشْسَ بُنِيَتْهُ عَلَى تَقْوَى رَبِّكَ اللَّهُ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَشْسَ بُنِيَتْهُ عَلَى شَفَا
جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنِيَتْهُمْ الَّذِي بَوَّأْتَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ
حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْفُرْآنِ

สัญญาของพระองค์อย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ใน คัมภีร์เตารอต อินญีล และกุรอาน และใครเล่า จะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงขึ้นขมยินดีในการขายของ พวกท่านเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป และ นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

112. บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัว ผู้กระทำการ อิบาดะฮ์ ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อ ต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้¹ ผู้รุกกะฮ์² ผู้ สูญุด³ ผู้กำชับให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้น ความชั่ว และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

113. ไม่บังควรแก่กะบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะ ขอลงโทษให้แก่พวกตั้งภาคี และแม้ว่าพวกเขา จะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจาก เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วว่า แน่نونพวก เหล่านั้นเป็นชาวนรก⁴

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِيعْتِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١٢﴾

الْمُتَّيِبُونَ الَّذِينَ
الْمُتَّيِبُونَ الَّذِينَ
الْمُتَّيِبُونَ الَّذِينَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا بَيَّنَّاهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

¹ นักตีฟิรบางคนให้ความหมายของคำว่า “อัชฮาอิฮุน” ว่า ผู้ถือศีลอด บางท่านให้ความหมายว่า ผู้ทำ การสู้รบในทางของอัลลอฮ์ บางท่านก็ว่าหมายถึง ผู้อพยพหรือเดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้

² ลักษณะของผู้ไค์กันับโดยเอามือทั้งสองจับหัวเข้าทั้งสอง

³ ลักษณะของผู้ก้มลงกราบกับพื้น โดยเอาหน้าผากและจมูกจรดพื้น และฝ่ามือทั้งสองจรดพื้น

⁴ ขณะที่อะบูฏอลิบลงของท่านนะบีได้จะสิ้นชีวิต ท่านนะบีได้เข้าไปเยี่ยม ขณะนั้นอะบูญะฮ์ล และ อับดุลลอฮ์ อิบนะอะบีอุมัยยะฮ์นั่งรวมอยู่ด้วย ท่านนะบีได้กล่าวขึ้นว่า “โอ้คุณลุง จงกล่าวคำว่า “ลาอิลลา ฮะฮ์อัลลลอฮ์” แล้วฉันจะเป็นพยานให้แก่ท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ อะบูญะฮ์ลและอิบนะอะบีอุมัยยะฮ์ กล่าว สวนขึ้นทันทีว่า “โอ้อะบูฏอลิบ ท่านจะผินหลังให้แก่แนวทางของอับดุลมุฏอลิบกระนั้นหรือ?” ท่าน นะบียังคงกล่าวข้อความนี้แก่ลุงของท่าน ในที่สุดอะบูฏอลิบได้กล่าวข้อความสุดท้ายขึ้นว่า “ฉันจะอยู่ใน แนวทางของอับดุลมุฏอลิบ” โดยไม่ยอมกล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะฮ์อัลลลอฮ์” ท่านนะบีจึงกล่าว ว่า “วัลลอฮิ ฉันจะขอโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่ท่าน (หมายถึงอะบูฏอลิบ) ตราบใดที่ฉันไม่ถูกห้ามในการ กระทำเช่นนั้น” แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงได้ประทานอายะฮ์ที่ 113 นี้ลงมา

114. และการขอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขามีได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาณที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้วว่า แท้จริงบิดาของเขา นั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ เขาก็ปลื้มตัวออกจากบิดาของเขา แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อ่อนโยน และเป็นผู้มีขันติธรรม

115. และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขาจะยำเกรงเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

116. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮ์แล้วก็ไม่มีความคุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกท่าน

117. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนะบี ชาวฆุฎัยอ์ และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นะบี) ในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ

118. และอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอูบ อิบน์มุสลิม มุรอเราะฮ์ อิบน์อุร้อบือ และฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮ์) ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม

وَمَا كَانَتْ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهٖمَ لِاٰبِهٖ اِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ لَوٰهٖ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَتْ اِنَّهٗ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰهُمْ حَتّٰى يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَشْتَوْنَ اِنَّ اللهَ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾

اِنَّ اللهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِ وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْبٍ اِلَّا اِلٰهُ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا تَصْبِرُوْا ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِي سَاعَةِ الْمُنْتَهٰى مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبَ فَرِيْقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهٗ بِهِمْ رَوْوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِيْنَ خَلَفُوْا حَتّٰى اِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُوْا اَنْ لَا يَمْلِكُ مِنْ اللهِ اِلَّا اِيَّاهُ ثُمَّ تَابَ

จนกระทั่งแผ่นดินได้คืบแคบแก่พวกเขาทั้ง ๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มีที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

119. โอลิศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง

120. ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทที่พักอยู่รอบ ๆ จะผินหลังให้กับรอซูลของอัลลอฮ์ และไม่บังควรที่เขาเหล่านั้นจะห่วงชีวิตของพวกเขา มากกว่าชีวิตของท่านรอซูล ทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี ความทุกข์ยากก็ดีและความหิวโหยก็ดี เพื่อหนทางของอัลลอฮ์นั้นจะไม่ประสพกับพวกเขา และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดที่ทำให้พวกเขาปฏิบัติเสอศรัทธากริวักรือก็ตาม และพวกเขาจะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรูนอกจากการงานที่ดีที่ถูกจารึกไว้แล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำ ความดีต้องสูญเสียไปเป็นอันขาด

عَلَيْهِمْ لَسْتُونَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا

مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا

بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

ظَلَمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَا يَنْفُتُونَ مَوْطِنًا يَعْظُمُ الْكُفَّارَ

وَلَا يَتَأَلَوْنَ مِن عَدُوِّ تَيْلَانًا إِلَّا كَتَبَ لَهُم

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. และพวกเขาจะไม่บริจาดในการบริจาดใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขาไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้ให้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทน

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

وَلَا يَنْقُطُونَ وَإِدْيَانًا يَأْكُتِبُ لَهُم

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

ให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้
ทำได้

122. ไม่บังควรที่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบ
กันทั้งหมด ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึง
ไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา และ
เพื่อจะได้ตักเตือนหมู่คณะของพวกเขา เมื่อ
พวกเขาได้กลับมายังหมู่คณะของพวกเขา โดย
หวังว่าหมู่คณะของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง

123. โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดา
ผู้ที่อยู่ไกลเคียงพวกท่าน ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
เสียก่อน และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับ
ความรุนแรงจากพวกท่าน และพึงรู้เถิดว่า แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

124. และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูก
ประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้กล่าว
ขึ้นว่า มีใครบ้างในพวกท่าน ที่บ่อนทำลายความ
ศรัทธาเพิ่มขึ้น สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธา
นั้นบ่อนทำลายได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

125. และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในจิตใจ
ของพวกเขา บทนั้นก็ยิ่งจะเพิ่มความสับสนให้
แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาจะตาย
ไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

126. และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริง
พวกเขาจะถูกทดสอบในทุกๆ ปี ครั้งหนึ่งหรือ
สองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัว

﴿ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفْرَمِينَ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا
فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هُدًىٰ يَمِينًا قَالُمَا الَّذِينَ آمَنُوا
فَزَادَتْهُمْ يُعِينَا وَهُمْ يَسْتَبْسِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ فَمِنْهُمْ مَرَضٌ
فَزَادَتْهُمْ إِلَىٰ رُجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

และพวกเขาก็ไม่สำนึกผิดอีกด้วย

127. และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูก
ประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มอง
ตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า) มีใครเห็น
พวกท่านบ้างไหม¹ แล้วพวกเขาก็พากันแยกย้าย
ออกไปอัลลอฮ์จึงทรงให้จิตใจของพวกเขาหัน
เหอกจากแนวทางที่ถูกต้อง เพราะแท้จริง
พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย

128. แท้จริงมีรอซูลคนหนึ่งจากพวกท่านเอง
ได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขา
ในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้
ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสาร
ต่อบรรดาผู้ศรัทธา

129. หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่
ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย
และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا
صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

¹ เมื่อมีบทของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมา เป็นการประณามพวกมุนาฟิกีน โดยที่พวกเขาอยู่ร่วมในที่ประชุมของท่านนะบี คืออัลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม พวกเขาจะมองตาซึ่งกันและกัน แสดงอาการเย้ยหยัน และทำสัญญาญเป็นคำถามว่ามีใครเห็นพวกเราบ้างไหม? เพื่อที่เราจะได้ออกไปจากที่ประชุมนี้ เพราะเราทนการประณามต่อไปอีกไม่ได้แล้ว